1e Jaargang, nummer 4, 23 oktober 2025

Langs het Riet

Literair blad rond de RV-Bijbel

In dit nummer : De doodsvreze des Heeren in Getsemané - 2, en Gevaren in bevindelijkheid

---

DE DOODSVREZE DES HEEREN IN GETSEMANÉ - 2

Dat wat ze denken dat het leven is is de dood. Deze vleselijke realiteit is de macht van de dood. De landen en kerken zijn in de greep van zwarte doodscobra's die hen door hun gifbeten de illusie van leven en waarheid geven, maar de kennis wordt achtergehouden, de kennis waarnaar gij dient te jagen.

F. Mallan noemde in de 1953-stroming de donkere bruid een beeld van de zondekennis, en dat zij voorop stond in de prediking. Maar vanwege het gevaar van groot bedrog moeten wij alles toetsen in de doodsvreze des Heeren. Wij dienen daarom te worstelen met de donkere bruid. Er ligt een noodzaak van het toetsen. Wij mogen ons niet zomaar aan een kerk overgeven. De zwarte doodscobra's hebben een schijnleven gegeven, terwijl het de vermomde dood is. Dat is wat dit vleselijke leven is, en in het toetsen, in het worstelen met de donkere bruid van de zondekennis, komt de Heere ons tegemoet.

Vandaar dat we met zware, twistzieke, duistere vrouwen, oftewel kerken te maken hebben, die ons tot dat doel opwekken. Wij strijden met de zwarte doodscobra's en de doodsvreze des Heeren is het enige wapen. Waar de vreze des Heeren niet diep genoeg gaat komt de zwarte cobra binnen om de dood te brengen. Het is dus een gevecht op leven en dood.

Zonder de leerschool van het toetsen zijn we nergens in deze gevaarlijke tijdperken waarin elk vlees het beter denkt te weten dan de ander, allemaal op basis van herkomst-romantiek. Men weet het beter, terwijl men niets weet.

Ze zijn in de greep van bulkende zwarte doodscobra's die hen tegen elkaar opzetten. Het is een markt des doods.

We moeten het leven niet romantiseren. Het koninkrijk der hemelen is niet van deze wereld, maar het is van binnen. Dat moet je zoeken, daar moet je je leven voor geven, alles opofferen. Als je niet in de doodsvreze des Heeren in Getsemané aan jezelf sterft, dan zul je het niet vinden en nooit binnen kunnen gaan.

Van boven komt het.

Men doet allemaal maar wat. Men wordt door duister ego en lichtzinnige begeerte voortgedreven, zeer willekeurig. Vanwege het gevaar van groot bedrog en zelfmisleiding, wat zo subtiel kan gaan, is het geestelijke visnet van het toetsen zo hard nodig, wat we mogen ontvangen als we het smalle pad door Getsemané volgen, door de doodsvreze des Heeren te ontvangen. Juist dan, en dan alleen kan de sobere uiteindelijk de doodstaat waarin de wereld leeft opmerken, om zo de donkere bruid van de zondekennis te ontmoeten. En dan zal er een worsteling met haar moeten plaatsvinden. Men mag zich niet zomaar overgeven. Er is ook een vleselijke donkere bruid, een vleselijke kerk, van gebrekkige zondekennis en valse zondekennis die de mens bedriegt met de leer van mensen.

Ik zag de doodsvreze des Heeren in Getsemané als een groep leeuwen die de aardse zwijnen van geestelijke vraatzucht aanvielen. Ook zag ik zwarte wolven in de kerk, hervormde elitegeesten, en orca's en haaien die aangevallen werden door zwarte roofvogels des Heeren. Wij moeten in die zin Getsemanieten zijn. Buiten de doodsvreze des Heeren is er geen kruid tegen opgewassen. Het vlees moet hierin volledig sterven. Er is geen snel Golgotha. Er zijn geen snelle wegen door Getsemané heen.

Daartoe ontving Paulus zijn Damascus, en Jakob zijn Pniël. We kunnen niet in discussie met het vlees, want het vlees luistert niet, en zal telkens weer alles proberen te omzeilen en de mens op het verkeerde been proberen te zetten. Daartoe moeten we de doodsvreze des Heeren ontvangen in de diepte van Getsemané, waar de urim en de thummim verborgen liggen, het geestelijke visnet des Heeren. De mens moet hier zorgvuldig leren toetsen, en dat is een grote worsteling, een eeuwige arena.

Dat is niet zomaar steenblokkiaans, maar een Rodenbergiaans geheimenis. De steenblokkianen zeiden al dat de kerk grotendeels nog niet bekeerd was. Er is geen snel zoonschap. Men komt niet tot het zoonschap dan door de donkere bruid van de ontdekking aan de zondestaat. Men komt echter niet tot de donkere bruid dan door het toetsen in de dieptes van Getsemané, waar men het geestelijke visnet ontvangt. Dat is het onderwijs verborgen in de doodsvreze des Heeren. Zo kan de mens het nodige ijs scheppen uit de hemelen en maagdelijk worden tot de zonde, zodat de mens zich niet aan de donkere bruid

zal besmetten en vervuilen vanwege roekeloosheid.

GEVAREN IN BEVINDELIJKHEID

Ik heb mijn hele leven af en aan met depressies gestreden. Ik raakte weer depressief in de overgang van 2017/18, toen in 2020, en eind 2025, maar daar tussendoor ook wel bij vlagen. Het is ook niet zo vreemd in een wereld als deze. Dit is niet onze wereld. We zijn in de wereld, maar niet van de wereld. We zijn pelgrims op doortocht. Het koninkrijk des Heeren is van binnen. In de depressie van eind 2025 bezocht een getuige mij, met onderwijs. Laten we beseffen dat de Heere ons niet in de steek laat als we depressief zijn.

De getuige sprak over de gevaren van romantische wereldbeelden en romantische kerkbeelden. Dat er daarboven leerscholen zijn is iets metaforisch. We zijn op weg naar de amazone planeten van het vrouwenzaad waar genesis over sprak, het moederzaad, wat de wereld zal overwinnen. De gereformeerde vaderen predikten in die zin dus het amazone evangelie.

We moeten daar dus niet romantisch mee omgaan. Het zijn slechts beelden. Wij komen daarboven niet in een romantische wereld van consumerisme, want dat is iets van het vraatzuchtige, ongetemde Laodicea. Ze zijn niet waaks. We moeten altijd vanuit het chien mechant principe leven.

De getuige sprak dat wij uit dat romantische wereldbeeld moeten ontwaken. Alleen door hemelse ballingschap, hemelse slavernij en hemels gladiatorenschap zullen wij binnengaan, en dat is wat er op die planeten te vinden is, zoals de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, de rodenberg versie, dat de eeuwige jachtvelden noemt. Wij moeten jagen naar kennis, en de kennis jaagt op ons. Ook moeten wij jagen op de zonde, opdat wij aan zijn banden afsterven.

Het is dus niet huisje, boompje, beestje in de hemelen. Dat zijn slechts beelden, en men heeft het te letterlijk gemaakt, en te dicht, terwijl alles veel diepere betekenissen heeft. Die heeft men weggekapt. We moeten terug naar de wildernis en leren van de natuur, en uiterst voorzichtig omgaan met stads materiaal. De religie is afgedwaald door het varkensgrieks, en doordat men vaak de aramese betekenissen niet of nauwelijks kende, simpelweg omdat dat vaak niet geleerd wordt. Veel predikanten zijn ook niet in het Aramees geschoold, of alleen zeer gebrekkig, zoals men ook vaak heel gebrekkig in het Grieks is geschoold, niet in de diepte ervan.

Uiteindelijk moeten we de verschijnselen om ons heen als iets machinaals zien van een museum, waarvan de mens de diepte en betekenis niet kent. Dat moet de mens onderzoeken, daarin moet de mens leren. We zien de kapotte relaties tussen mens en mens en zelfs in de kerk. Aardse banden kunnen niet in stand worden gehouden. Men moet tot de hogere banden komen met de geestelijke principes, en de menselijke principes achter zich laten.

Als je nare herinneringen hebt, en je hebt herbeleving hierin, ga dan terug naar de situatie, en ren dan in de herinnering ervan weg. Ren naar buiten, ren de natuur in, het dichtstbijzijnde bos, of het dichtstbijzijnde weiland, en ren naar de zwarte vogels door de Heere gezonden. Dezen zullen je meenemen tot de amazone planeten, tot de planeten van het vrouwelijke zaad, in Genesis beloofd. Dan gaat het niet om vrouwen of personen op zich, maar om de hogere principes. Men moet ook loskomen van de romantische persoonlijkheids cultussen, en men moet het pad van bevindelijkheid opgaan.

Paauwiaans mag je daarbij op een veilige afstand blijven, als lezer. Het gaat met name om een lezerskerk, niet om een letterlijke kerk. Daar wees Paauwe op, want de kerk was afgedreven.

Ook op het bevindelijke pad en in bevindelijke kerken zijn veel gevaren, van extremisme, verstarring, verdichting, vanwege dat de predikanten vaak niet voldoende geschoold zijn. Men is vaak bang om afstand te doen van traditionele zienswijzen. Bevindelijkheid in Nederland is dus ook onderhevig geweest aan romantiseringen. Karl Barth is dan een koude douche om de mens te doen ontwaken. Maar ook Karl Barth was er nog niet. Het is slechts een begin. Men moet dus meer het spoor houden van Immanuel Kant, dat niet alles is wat het lijkt. Dat is ook het pad van Dooyeweerd waarop men moet komen van dingbegrip tot functiebegrip, oftewel van voorwerpelijkheid tot onderwerpelijkheid, maar hierin moet men tot de hogere verbanden komen.

Er is een bepaalde context die men niet zit door tunnelvisie, die ontstond vanwege gebrek aan scholing.

In de ragnarok cirkel moet men komen tot de donkere cirkel, de duisternis des Heeren, de doodsvrees, want men is te gemakkelijk gaan denken, en nam het niet zo nauw met de doodstaat. Vandaar dat het steenblokkianisme van belang was, en het daarna volgende rodenbergianisme. Men moet eerst tot de zwarte steen gaan alvorens tot de witte steen te kunnen komen. Ragnarok, het ijstijdperk, liep daarom over in het tijdperk van duisternis. Kent daarom de duisternis des Heeren. Doe onderzoek, want de kerk is er nog niet.
